

1.12งบประมาณ – วันเดินทาง*

งบประมาณบาท

จากวันที่ 27 / กันยายน / 2566 ถึงวันที่ 30 / กันยายน / 2566

1.13ภายใต้โครงการ/หน่วยงาน

ชื่อโครงการ โครงการการสร้างภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งตามแนวอ่าวไทย

ของหน่วยงาน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองทุนภูมิอากาศสีเขียว (Green Climate Fund: GCF) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย(United Nations Development Program : UNDP)

1.14คุณวุฒิ/วุฒิบัตรที่ได้รับ ไม่มี

ส่วนที่ 2 บทคัดย่อหรือสรุปย่อของหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการสืบค้น (ภาษาไทย/อังกฤษ)

2.1 บทคัดย่อหรือสรุปย่อของหลักสูตร*

โครงการสนับสนุนความเต็มใจและการเตรียมความพร้อมของ GCF NAP ภายใต้ โครงการสร้างภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งตามแนวอ่าวไทย (Increasing resilience to climate change impacts in marine and coastal areas along the Gulf of Thailand) มีส่วนสนับสนุนสำคัญในการดำเนินการตามแผนปรับตัวแห่งชาติของประเทศไทย (NAP) ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) โดยให้กรอบการวางแผนที่ครอบคลุมเพื่อรับมือกับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โครงการนี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาการวางแผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งในอ่าวไทย โดยเหตุการณ์รุนแรงที่คาดการณ์ไว้ การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล การกัดเซาะที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศ ความแห้งแล้ง และน้ำท่วม คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เกษตรกรรม การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสร้างความตึงเครียดเพิ่มขึ้นในการจัดการทรัพยากรที่ดินและน้ำ

โครงการนี้เป็นส่วนเสริมในความคิดริเริ่มด้านอื่นๆ ที่จะสามารถสนับสนุนการนำแผนปรับตัวแห่งชาติไปใช้ แผนปรับตัวแห่งชาติของประเทศไทยได้ระบุ 6 ภาคส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่: 1) การจัดการน้ำ 2) เกษตรกรรมและความมั่นคงทางอาหาร 3) การท่องเที่ยว 4) สาธารณสุข 5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ 6) การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์และความปลอดภัย โครงการนี้จะมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขช่องว่างของแผนปรับตัวแห่งชาติในปัจจุบัน โครงการจะดำเนินการปรับปรุง “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ” ที่ตอบสนองต่อสภาพภูมิอากาศ (ความเข้าใจในแผนปรับตัวแห่งชาติ เฉพาะเรื่องที่ 5) ผ่านทางแนวทางบูรณาการของการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผนการปรับตัวและการจัดทำงบประมาณในภาคเศรษฐกิจทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญ เช่น การกำหนดเป้าหมายเกษตรกรรมและการประมง (ความเข้าใจในแผนปรับตัวแห่งชาติ เฉพาะเรื่องที่ 2) และการท่องเที่ยว (ความเข้าใจในแผนปรับตัวแห่งชาติ เฉพาะเรื่องที่3)

วัตถุประสงค์ของโครงการคือการบูรณาการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้ากับการวางแผนและการจัดทำงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งโครงการ NAP-Ag ระดับโลก (ภายใต้ UNDP) ได้พัฒนา "ชุดเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าและการพัฒนาตลาดที่บูรณาการยืดหยุ่นของสภาพภูมิอากาศและการตอบสนองทางเพศ" ชุดเครื่องมือนี้ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษสำหรับห่วงโซ่คุณค่าของภาคการผลิต (เช่น ผลิตภัณฑ์การเกษตรและการประมง) ในขณะที่สามารถปรับให้วิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของภาคบริการได้ (เช่น การท่องเที่ยว) ผลลัพธ์ที่ 3 ของโครงการ GCF/NAP มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุและพัฒนากลยุทธ์ทางการเงินสำหรับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง โดยเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในภาคเศรษฐกิจหลัก 3 ภาค ได้แก่ เกษตรกรรม การประมง และการท่องเที่ยว ในเรื่องนี้ โครงการได้มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อปรับปรุงกิจกรรมและบริการด้านการเกษตร การประมง (รวมถึงเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) และการท่องเที่ยว ให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้ และการมีส่วนร่วมต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยทั่วไป โครงการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนในท้องถิ่นในการปรับปรุงรายได้และรักษาความเป็นอยู่โดยการปรับปรุงการเกษตรกรรม การประมง (รวมถึงเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) และบริการการท่องเที่ยว และการเชื่อมโยงสินค้าและบริการของภาคเศรษฐกิจ ทั้งสามนี้ในระบบการตลาด

จาก "ชุดเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าและการพัฒนาตลาดที่บูรณาการความยืดหยุ่นของสภาพภูมิอากาศและการตอบสนองต่อเพศสภาพ" ของโปรแกรม NAP-Ag มีห้าขั้นตอนในการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าที่ครอบคลุมและตอบสนองต่อเพศสภาพสำหรับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดย

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และกำหนดเป้าหมายสำหรับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าแบบครอบคลุมและตอบสนองต่อเพศสภาพสำหรับการปรับตัวสภาพภูมิอากาศ

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกห่วงโซ่คุณค่าของเป้าหมายที่จะวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 การทำแผนที่และการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า

ขั้นตอนที่ 4 แผนการปรับตัว และทางเลือกในการจัดหาเงินทุนร่วม

ขั้นตอนที่ 5 การติดตามและประเมินผล

ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนที่ 4 ได้แนะนำให้มีการศึกษาภาคสนามในเวียดนาม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับเรื่องราวความสำเร็จในประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบการแลกเปลี่ยนความรู้ใต้-ใต้ (The framework of South-South knowledge exchange) ตามชุดเครื่องมือ FAO-UNDP สำหรับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าและการพัฒนาตลาดที่บูรณาการความยืดหยุ่นของสภาพภูมิอากาศและการตอบสนองต่อเพศในปี 2020 ซึ่งมีการแนะนำให้ดำเนินการศึกษาดูงานในเวียดนาม

นอกจากนี้ ผลลัพธ์ล่าสุดจากการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการทำแผนที่ห่วงโซ่คุณค่าและการวิเคราะห์ในจังหวัดชายฝั่งทะเลนาร์่อง 4 จังหวัด ได้แก่ ระยอง เพชรบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมด้านการปรับตัวและตัวเลือกทางการเงินร่วมมุ่งเน้นไปที่ภาคการท่องเที่ยว ชุมชนชายฝั่งทะเลของประเทศไทยส่วนใหญ่มีภูเขาสูง ทรุ่หง่านและชายหาดที่สวยงาม และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อย่างไรก็ตามสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงและไม่อาจคาดเดาได้เมื่อเร็วๆ นี้ได้กลายเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นอกเหนือจากการท่องเที่ยวแล้ว พบว่าชุมชนชายฝั่งมีความจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วยการวางแผนกิจกรรม

ด้านสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมและการประมง และเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยแนะนำกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ได้แก่ การเยี่ยมชมฟาร์มและหมู่บ้านชาวประมงที่นักท่องเที่ยวสามารถเพลิดเพลินกับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ผู้เข้าร่วมจะระบุกิจกรรมการพัฒนาชุมชนที่เป็นไปได้หลายอย่างในจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของโครงการ เช่น การจัดการขยะ นวัตกรรมเกษตร และการประมงต่อสภาพภูมิอากาศ และการเยี่ยมชมฟาร์มและหมู่บ้านประมงชายฝั่งเพื่อแสดงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม กิจกรรมเหล่านี้ เป็นกิจกรรมการปรับตัวที่สำคัญที่ชุมชนชายฝั่งจะต้องเรียนรู้เพื่อจับคู่พวกเขาเข้ากับทางเลือกที่เป็นไปได้ และแสวงหาโอกาสในการระดมทุนร่วม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย และการไปปฏิบัติงานใน องค์การระหว่างประเทศ

3.1 วัตถุประสงค์

การเยี่ยมชมการฝึกอบรม 5 วัน (The framework of South-South knowledge exchange) จะเกี่ยวข้องกับการเงินด้านสภาพภูมิอากาศ ห่วงโซ่คุณค่าภาคเอกชน และกลยุทธ์ทางการเงินสำหรับการนำไปใช้ และการขยายขนาดของ NAP โดยมุ่งเน้นไปที่ภาคส่วนที่มีลำดับความสำคัญที่เกี่ยวข้องหนึ่งภาคส่วน (เช่น การท่องเที่ยว เกษตรกรรม , การประมง) เมื่อเสร็จสิ้นการเยือน คาดว่าผู้เข้าร่วมจะ:

1. รับข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับทางเลือกทางการเงินด้านสภาพภูมิอากาศสำหรับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศผ่านกระบวนการเลนส์ (gender lens)
2. สามารถใช้ความรู้ที่ได้รับในการเตรียมทางเลือกในการจัดหาเงินทุนร่วมสำหรับกิจกรรมการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ตอบสนองเพศภาวะตามที่ระบุไว้ในห่วงโซ่คุณค่าที่เลือก
3. สามารถเข้าถึงและเชื่อมต่อกับชุมชนใกล้เคียงที่เผชิญกับปัญหาผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่คล้ายคลึงกันสำหรับความร่วมมือหรือกิจกรรมการแลกเปลี่ยนในอนาคต

3.2 เนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญในเชิงวิชาการ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ไม่น้อยกว่า 1 หน้ากระดาษ A4 (หากมีรายงานฯ แยกต่างหากโปรดแนบไฟล์ PDF ขนาดไม่เกิน 5 MB ส่งด้วย)

กิจกรรมการศึกษาดูงานจังหวัดก่าเมา ประเทศเวียดนามจัดขึ้นระหว่างวันที่ 27 - 30 กันยายน 2566 โดยมีคณะเดินทางเป็นตัวแทนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมวิชาการเกษตร สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด ของ 4 จังหวัดนำร่องของโครงการ นอกจากนี้ข้าราชการที่เข้าร่วมศึกษาแล้วยังมีการคัดเลือกตัวแทนจากวิสาหกิจชุมชน 4 จังหวัดนำร่องเข้าร่วมการศึกษา

จังหวัดก่าเมาตั้งอยู่ทางตอนใต้สุดของเวียดนาม พื้นที่ประมาณ 5,300 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 1.3 ล้านคน เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้งสามด้านของขอบเขตการปกครองของจังหวัด มีปากแม่น้ำ 87 แห่งออกสู่ทะเล มีทรัพยากรชายฝั่งอันอุดมสมบูรณ์เช่นป่าพรุนกและสัตว์หายากมีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเลคล้ายกับสู่จังหวัดนำร่องของโครงการ

ก่าเมา (Ca Mau) หมายถึง “เมืองน้ำดำ” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ที่มีแหล่งธรรมชาติและแหล่งน้ำที่หลากหลาย สีนํ้าจะดำคล้ำแต่ไม่ใช่ํ้าเสีย เกิดจากการสะสมของใบไม้ที่มีอยู่มากมายในพื้นที่ป่าทางธรรมชาติโดยเฉพาะใบจากต้นหลอก

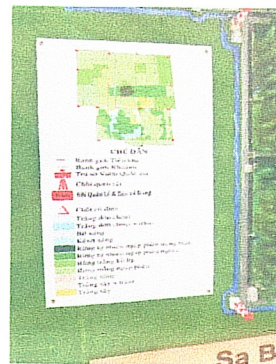
ศึกษาดูงานเยี่ยมชมป่า U Minh Ha ผู้เข้าร่วมได้รับการต้อนรับจาก Mr. Truyen ผู้อำนวยการอุทยานแห่งชาติ U Minh Ha และ Mr. Quynh เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของจังหวัดกาฬุทยานแห่งชาติ U Minh Ha ห่างจากเมืองก่าเมาประมาณ 30 กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าพรุที่ใหญ่ที่สุดลุ่มแม่นํ้าโขง เป็นแหล่งที่อาศัยของนกหลากหลายสายพันธุ์ ซึ่งเป็นนกที่สำคัญของเวียดนาม ป่าพรุเป็นแหล่งน้ำจืดและมีพันธุ์ปลาหลากหลายสายพันธุ์ใช้ในการบริโภคในท้องถิ่น ภัยคุกคามหลักของป่าพรุ U Minh Ha ได้แก่ ไฟป่า การรุกรานของน้ำเค็ม(อันเนื่องจากอุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องทุกปี) ป่าพรุ U Minh Ha มีพื้นที่ประมาณ 8,500 เฮกตาร์ และบริหารจัดการพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 พื้นที่อนุรักษ์ที่อยู่ติดกับชายทะเลไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกและประชาชนเข้าไปในพื้นที่ ส่วนที่ 2 พื้นที่ท่องเที่ยวซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนาและมีแผนเปิดให้ท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2568 และส่วนที่ 3 พื้นที่อนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อการใช้งานอย่างยั่งยืนในอนาคต

การจัดการป่าพรุ U Minh Ha ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐรัฐบาลเวียดนามแต่เพียงผู้เดียว โดยมีความร่วมมือกับโครงการพัฒนาระหว่างประเทศที่ให้การสนับสนุนด้านเทคนิค/การวิจัย เช่น องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) และรัฐบาลอินโดนีเซีย ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น เป็นภัยคุกคามด้านภาวะโลกร้อนที่กระทบต่อพื้นที่ป่าพรุ การวิจัยพบว่ามากกว่า 90% ของพื้นที่ จะมีในระดับต่ำกว่าน้ำทะเลภายในปีพ.ศ. 2593 ดังนั้นการจัดการปรับตัวส่วนใหญ่ แก้ปัญหาโดยใช้ธรรมชาติ เช่น การทำเขื่อนในพื้นที่อนุรักษ์ชายฝั่ง รวมถึงการป้องกันไฟฟ้าและการอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์น้ำ ผู้อำนวยการอุทยานแห่งชาติ U Minh Ha เป็นผู้นำคณะร่วมเดินเท้าไปตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติตามแนวป่าชายเลน ศึกษาลักษณะความสมบูรณ์ของป่าและภูมิทัศน์ป่าชายเลนจากหอคอยสูง 26 เมตร ตามด้วยการเดินทางเพื่อชมความหลากหลายทางชีวภาพ พบรังผึ้งหลวง ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความหลากหลายทางชีวภาพสำคัญของป่าชายเลน นอกจากนี้ยังพบสัตว์ป่า ได้แก่ นก ลิง ซึ่งอาศัยอยู่ตามธรรมชาติ

ผลการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และถอดบทเรียนการศึกษาดูงาน สรุปประเด็นโอกาสในการประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติที่ดีและการทำงานร่วม ดังนี้

1. แนวปฏิบัติที่ดี มีศักยภาพในการนำไปประยุกต์ใช้กับที่จังหวัดนํ้าร่องในประเทศไทย ได้แก่ การแบ่งเขตและภูมิทัศน์ของอุทยานแห่งชาติพื้นที่ป่าพรุและป่าชายเลนออกเป็น 3 ส่วน การแบ่งเขตช่วยจัดการไฟป่า ภัยธรรมชาติและการจัดการขยะมูลฝอย ชุมชนมีวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน ไม่มีการถมดินกีดขวางทางน้ำลดปัญหานํ้าขังหรือนํ้าท่วมได้เป็นอย่างดี การเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ป่าโกงกางใช้ต้นทุนจากป่าและพันธุ์กุ้ง โดยไม่มีต้นทุนค่าอาหารกุ้ง ยาปฏิชีวนะ สารเคมี และใช้แรงงานต่ำมาก มีกฎหมายคุ้มครองป่าพรุเป็นตัวอย่างดีสำหรับประเทศไทยในการจัดการอนุรักษ์ป่าและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

2. ส่งเสริมเวทีความร่วมมือระหว่างชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการร่วมจัดการขยะมูลฝอย ในสถานที่ท่องเที่ยว พัฒนากฎระเบียบเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเช่นเสื้อชูชีพสำหรับการเดินทาง โดยเรือและการสวมหมวกนิรภัยสำหรับการเดินทางโดยรถยนต์ ส่งเสริมอัตลักษณ์ท้องถิ่นของผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก ธรรมชาติ พัฒนาลาดชุมชนให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าสดปลอดภัยสร้างกลไกความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ ระหว่างสมาชิกในชุมชนและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและ การปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศและการลด ก๊าซเรือนกระจก

ศึกษาฐาน ได้รับเกียรติให้การต้อนรับจาก Mr. Tran Van Thuc รองผู้อำนวยการกรมวิชาการเกษตร และการพัฒนาชนบท (Ca Mau Department of Agriculture and Rural Development) เป็นผู้นำการประชุมต้อนรับร่วมกับกรมวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ Ca Mau และอุทยานแห่งชาติ U Minh Ha กรมป่าไม้ และเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านวิชาการ

Mr. Tran Van Thuc อธิบายว่า จังหวัดกำเมา เป็นจังหวัดชายฝั่งทางใต้สุดของเวียดนามมีชายฝั่งทะเลทั้งหมด 254 กิโลเมตร รวมทั้งสามด้าน และมีปากแม่น้ำทั้งหมด 87 แห่ง เป็นพื้นที่ประมงที่เป็นหนึ่งในสี่เขตพื้นที่เศรษฐกิจการประมงที่สำคัญของประเทศ การประมงจึงเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดกำเมา มีระบบนิเวศป่าชายเลนธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนาม ครอบคลุมพื้นที่ธรรมชาติ 1 ใน 3 ของจังหวัด กระจายอยู่ใน 6 อำเภอ (จากทั้งหมด 9 อำเภอ) พื้นที่ป่าทั้งหมด 143,683 เฮกเตอร์ ป่าพรุและทรัพยากรป่าชายเลนมีส่วนช่วยรักษาสมดุล ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นเขื่อนธรรมชาติที่ทำหน้าที่เป็นกำแพงกันคลื่นทะเลเพื่อลดการกัดเซาะชายฝั่ง นอกจากนี้ป่าพรุและป่าชายเลนยังสร้างวิถีชีวิตให้กับชุมชนตามแนวชายฝั่งที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศทั้งสอง คือ ป่าชายเลน และป่ากร่อย ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ Cape Ca Mau ดังนั้น อุทยานแห่งชาติ U Minh Ha และแถบป่าสงวนฝั่งตะวันตก ระบบนิเวศเหล่านี้ได้รับการยอมรับจากองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ว่าเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก อุทยานแห่งชาติมกามา ยังเป็นที่ชุ่มน้ำแห่งที่ 2,088 ที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จังหวัดกำเมา ได้รับผลกระทบร้ายแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และระดับน้ำทะเล จากการกัดเซาะชายฝั่ง/ริมแม่น้ำ มีความซับซ้อนและคาดเดาไม่ได้ ป่าอนุรักษ์ในหลายเขตถูกกัดเซาะลึกเข้าไปมากกว่า 50 เมตร/ปี ทำให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่ป่าชายเลนประมาณ 400 เฮกเตอร์/ปี มีผลกระทบต่อประมง ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน 1,000 ครอบครัว เป็นความท้าทายต่อการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติและการป้องกันชายฝั่ง การปกป้องพื้นที่เกษตรกรรมและผลผลิตจากป่า การประมงตลอดจนชีวิตของประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งทะเล

ที่ผ่านมา จังหวัดกำเมา ได้จัดการและปรับปรุงผ่านมาตรการต่างๆ เพื่อลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบทบาทของป่าในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การกัดเซาะชายฝั่งและพื้นที่ริมน้ำ การเสื่อมสภาพของดิน การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายป่าไม้ และการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้
2. ฝึกซ้อมการอพยพในพื้นที่ที่มีดินถล่มและมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดดินถล่มชายฝั่ง
3. โครงการปลูกป่าริมแม่น้ำ
4. โครงการฟื้นฟูและปกป้องป่าอนุรักษ์ตามแนวแม่น้ำและชายฝั่ง โดยใช้แนวลดความแรงของคลื่นและฟื้นฟูป่าในพื้นที่ลุ่มน้ำ
5. ระดมทรัพยากรจากหลายแห่งเพื่อมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาและการสร้างพื้นที่ดินเพื่อการเพาะปลูก การทำแนวคันดินกั้นน้ำทะเล
6. จัดให้มีการติดตามวิเคราะห์ความเสี่ยงของดินถล่มชายฝั่งเป็นประจำเพื่อหาแนวทางแก้ไข
7. เสริมสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในโครงการจัดการคุ้มครองและพัฒนาพัฒนาป่าไม้พิเศษ

8. ใช้งานชุมชนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการป้องกันผื่นป่า ผ่านการฝึกอบรมระยะสั้น การจัดการความรู้ และโครงการสร้างความตระหนักรู้ของประชาชน

9. สร้างและขยายตัวอย่าง รูปแบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพ แบบจำลองที่ใช้ป่าเพื่อการเลี้ยงกุ้ง การผลิตที่ยั่งยืนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล รูปแบบการปลูกป่าขนาดใหญ่ที่ U Minh Ha

10. พัฒนาระบบการเพาะปลูก จัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ที่ให้ผลผลิตสูง ความต้านทานที่ดี ทนทานและปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ เพิ่มมูลค่าของการผลิตทางการเกษตร

11. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวชุมชน

3.3 ประโยชน์ที่ได้รับต่อตนเอง

1. ได้เห็นถึงความแตกต่างของการวางระบบในการกำกับดูแลของภาครัฐที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด กับการวางแนวทางในการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจถึงความสำเร็จที่แตกต่างและความยั่งยืนของการดำเนินการในทุกด้าน
2. ได้เห็นถึงความพยายาม มุ่งมั่น ความขยันและอดทนของชาวเวียดนาม ที่มีลักษณะที่ตื่นตัวตลอดเวลา ความใจสู้ ของชาวเวียดนาม โดยมีคติที่ชาวเวียดนามใช้กันทั่วไปว่า “ใจกล้าไปก่อน ใจอ่อนไปที่หลัง”
3. ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของเวียดนาม ร่วมกับประชากรส่วนใหญ่เป็นวัยเด็กและวัยทำงาน ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยที่เข้าสู่ Aging society ทำให้เกิดความรู้สึกรู้สึกอีกหิมจะต้องพัฒนาตนเอง
4. ได้องค์ความรู้การเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ป่าโกงกาง ซึ่งใช้ปัจจัยและต้นทุนจากธรรมชาติ ต้นทุนต่ำ และสร้างรายได้ที่ยั่งยืนให้กับเกษตรกร

3.4 ประโยชน์ที่ได้รับต่อหน่วยงาน

1. การบังคับ ใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดประสานกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนด้านทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์
2. การประยุกต์ใช้การแบ่งเขตพื้นที่เพื่อการกำกับดูแลและการใช้ประโยชน์ร่วมกับธรรมชาติอย่างยั่งยืน
3. การจัดทำแผนงานโครงการหรือยุทธศาสตร์ในการพัฒนามีกรอบในการรักษาสิ่งแวดล้อมการใช้การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน
4. ความแตกต่างของการบริการส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไป เกษตรกร โดยไม่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีหรือความสะดวกสบายเพียงอย่างเดียว

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

4.1 ปัญหา/อุปสรรค

การสื่อสารค่อนในพื้นที่นอกเขตเมืองค่อนข้างยาก เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ จำเป็นต้องใช้การแปลภาษาเป็นภาษาเวียดนาม เพื่อสอบถามหรือศึกษาข้อมูลต่าง ๆ

4.2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

-

ส่วนที่ 5 จะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างไรบ้าง

บทบาทหน้าที่ในการการจัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาภาคเกษตรในพื้นที่ คำนึงถึงผลกระทบระบบนิเวศการเกษตรในระยะยาว จากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปรับตัวและกำหนดแนวทางการพัฒนาให้เข้ากับบริบทของพื้นที่ร่วมกับชุมชน เพื่อความเข้มแข็งของเกษตรกรและในแง่ของความมั่นคงทางอาหารจากการทำเกษตรแบบพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ

กระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชน การทำความเข้าใจ ความตระหนักในการอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติแบบพึ่งพาอาศัย เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

ส่วนที่ 6 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

พลเอกเกรียงศักดิ์ สำนวณ ตำแหน่ง พลโท พลเอก สำนวณเกรียงศักดิ์
โท พลโท ได้เป็นคุณบังคับ

ลงชื่อ

(นายวุฒิศักดิ์ เพ็ชรมีศรี)

ตำแหน่ง เกษตรจังหวัดสงขลา

ลงวันที่

๑๘ ก.ค. ๖๖

ผู้ประสานงาน

ชื่อ-นามสกุล

โทรศัพท์

e-mail